

El govern balear posa a exposició pública la nova llei turística, que recull totes les reivindicacions dels grans grups hotelers illencs.

La llei dels hotelers

Durant la campanya electoral per a les eleccions al Parlament balear, del maig passat, el qui ara és president del govern, José Ramón Bauzá, va dir i repetir que “cal una política turística feta per aquells que en saben, que són els empresaris hotelers”. Insistí en la seva idea durant el debat d’investidura. I ara és a punt de convertir-la en realitat. La nova Llei General Turística de les Illes Balears que el govern ha posat a exposició pública pareix feta exactament per part d’aquells que va assenyalar el qui era candidat del PP, és a dir, els hotelers. Si més no, és segur que han influït decisivament en la redacció. Satisfà totes les reivindicacions que els principals grups hotelers havien fet els darrers anys. En resum: es canviarà l’ordenament jurídic i s’intensificarà la *simplificació* dels processos urbanístics per a fer créixer el seu negoci. No es tracta tan sols de millorar el negoci l’hotel, sinó també d’obrir la porta a la futura especulació immobiliària.

És previst que durant el pròxim període de sessions del Parlament –que començarà al febrer i que durarà fins al juny– pugui ser aprovada pel Parlament. Els 35 escons del PP en són la garantia. Segons el conseller del ram, Carlos Delgado, la norma és “un tomb històric” en les normatives turístiques. Té raó. Mai cap govern, ni del PP tan sols, no havia arribat tan lluny en la satisfacció dels interessos de classe d’un petit grup d’empresaris, els hotelers.

La llei. La nova llei comporta canvis substancials en tota la normativa hotelera. Es permetrà la conversió d’ús d’establiments hotelers “obsolets” en edificis residencials, és a dir, més creació d’habitatsges per a fer-los entrar en el mercat immobiliari quan hi tingui interès el propietari. Dit d’una altra

manera, se’ls permet d’especular amb aquells edificis que ja han estat amortitzats moltes vegades com a hotels durant les últimes tres, quatre o cinc dècades.

Per una altra banda, es permetrà que a tota mena de sòl rústic les edificacions ja existents es convertesquin en establiments d’allotjament turístic rural. Segons el conseller Delgado, això no implicarà la sobresaturació d’aquesta classe d’oferta, sinó que es garantirà que els propietaris de les finques “puguin mantenir-les sense perjudicar la resta del sector d’agroturisme”. Malgrat les paraules del responsable polític, és difícil que la creació de tantes places noves d’agroturisme –tantes com vulguin els propietaris de finques rústiques– no perjudiqui els negocis que ja funcionen en el mateix sector.

Igualment, es permetrà la conversió d’hotels en *condhotels*. És a dir, que es vinguin habitacions a clients –empreses o particulars– que podran gaudir-ne durant un període establert i la resta de l’any l’hotel els pagarà per a poder comercialitzar-la. Aquesta és una nova forma d’especulació. L’hotel·ler rebrà els diners d’aquell qui vulgui especular amb la compra d’habitacions hoteleres que es poden revalorar en el futur.

Es permetrà la reobertura d’establiments hotelers donats de baixa sempre que es reformin íntegrament i reobrin amb una categoria mínima de quatre estrelles. Totes les places hoteleres il·legals que hi hagi abans de l’1 de gener del 2012 quedaran *amnistiades* a través d’un procés de regularització que la llei activarà. Posteriorment, les que apareguin noves seran severament castigades.

Als edificis catalogats –és a dir, amb algun grau de protecció legal per raó de les seves característiques històri-

El conseller de Turisme i Esports, Carlos

ques, artístiques o d’una altra mena–, s’hi permetrà l’obertura de negocis hotelers, previ informe de l’administració turística i la de patrimoni.

Així mateix, la llei preveu “l’agilitació” de les passes burocràtiques –és a dir, la *finestreta única* que llevarà en alguns casos la potestat decisòria dels ajuntaments– a l’hora de renovar o de construir un nou hotel en comptes d’un de vell. També regula les “estances turístiques” com a sinònim d’allò que fins ara eren els habitatsges vacacionals, que podran ser habitatsges aïllats o bé dos d’adossats. En canvi, la llei no preveu la liberalització de places hoteleres, sinó que manté l’obligatorietat de l’intercanvi –una plaça nova per una de vella, excepte en els agroturismes– que ja existeix. Cosa curiosa, perquè el govern s’anomena *liberal*, però en aquest cas la manca de libera-

Delgado, en el moment de jurar el càrrec, el 20 de juny passat.

El PSOE diu que la llei significa un retrocés de cinquanta anys i el PSM la considera un tracte de favor vergonyós

litat afavoreix els interessos dels grans grups hotelers, illencs que d'aquesta manera bloquen o, si més no, dificulten l'aterratge a les Illes de la lliure competència per part d'empreses hoteleres foranes. La llei tampoc no fa cap referència al famós *tot inclòs*, que pareix que no preocupa el govern.

Crítiques. De moment, les crítiques s'han reduït al món polític. Al món empresarial que es podria trobar perjudicat per l'augment de competència –com per exemple els promotors immobiliaris– hi ha un silenci prudent. Extraoficialment, hi expressen reserves, però en públic esperen que la llei superi el tràmit parlamentari i s'aprovi per a parlar-ne.

Des del PSOE, la portaveu d'affers turístics, Joana Barceló, ha titllat la nova llei de “passa enrere de cinquanta anys” i de “gravíssim error” perquè “contravé” els “dos principis fonamentals de la política turística consensuada fins ara: donar més importància a l'oferta estrictament turística i no a la residencial [*condhotels* i canvi d'ús d'hotels a pisos] i establir la sostenibilitat ambiental com a element clau de la diferenciació del producte turístic illenc”. Dos objectius que la llei, segons Barceló, “elimina d'una sola tirada; per això tornem cinquanta anys enrere”.

Per part del PSM, el diputat Antoni Alorda ha valorat la nova llei “com un tracte de favor vergonyós” envers alguns hotelers. Alorda hi afegix que la nova norma no servirà de res, “sinó només per a tancar negocis”.

Miquel Payeras

La seva connexió fàcil, ràpida i segura amb Europa, amb el món.

Barcelona Europa

- ◆ El primer port espanyol en tràfic internacional.
- ◆ El port capdavanter de la Mediterrània i del sud d'Europa.
- ◆ El port de creuers núm. 1 d'Europa i el quart del món.
- ◆ El primer port a obtenir la certificació de qualitat ISO 9001.

Entitat beneficiària del fons de cohesió de la Unió Europea

Una connexió mai vista

Port de Barcelona
www.portdebarcelona.es